

פרטים מן הדו"ח „החסי" של ועדת שימרון * למרות הבטחת

בדג, יצטרך המכ"ל ללכת * מילחמת הידושה החלה

תפסו את התישורה!

העבודה הסדירה של המיטרה בארבעת החודשים האחרונים, ואף מנע ממנה פעולות תכנון, עד להופעת מסקנות הוועדה, בעוד שפעולות התכנון והשיקום היו צריכות להיות עיקר עבודתו של תבורי כמפק"ל חדש. למרות זאת, קובעת הוועדה, לא היתה תנופה מספקת באירגון-מחדש, ואף לא סימנים מספיקים לכוונה לתנופה כזו מאז נכנס תבורי לתפקידו, אם כי היא מציינת לשבח את ההצעות לאירגון-מחדש של המיטרה, אשר הוגשו על-ידי ספ"כ * המיטרה בראשותו של תבורי, מסקנות שברובן הגדול אומצו על-ידי הוועדה ומופיעות בדו"ח כמסקנות שלה עצמה.

אולם לא רק שלושת המפכ"לים זוכים בביקורת חריפה בחלק החסי של דו"ח ועדת שימרון. כך גם השופט העליון מאיר שמגר, מי שכיהן בעבר כיועץ-המישפטי לממשלה. שמגר היה זה שחבר, ב-1971, את דו"ח שמגר המפורסם, שקבע באופן חותך כי אין פשע מאורגן בישראל. היה זה בעיקבות הסערה הציבורית שחוללה סידרת מאמריו של רן כיסלו בהארץ, אשר סענה כי בישראל יש פשע מאורגן.

כבר בחלק הגלוי מוחתת עליו הוועדה ביקורת, מבלי לציין את שמו, בכותבה: „היועץ המישפטי לממשלה דאז חקר את הבעייה, והגיע לכלל מסקנה כי חלק ניכר מהטענות אינו מבוסס על הוכחות (הכוונה לטענות רן כיסלו). כמובן דחה היועץ-המישפטי לממשלה את טענת קיומו של הפשע המאורגן בישראל, משום היעדר ראיה לכך שהיתה קיימת חידה לזרועות השילמון.

„כאשר בודקים כיום את סידרת המאמרים הנ"ל ואת הוות'דעתו של היועץ-המישפטי לממשלה, נראה הדבר שלא הרשמו ההדגשים הנכונים על הבעיות שהתעוררו ונדרשו.

„תגובת היועץ-המישפטי לממשלה וחוות'דעתו, נגזרה על-פי מתכונת המאמרים שאלה התייחסה. העובדה שלא היו הוכחות לחידת הפשע המאורגן לחוגי השילמון, נוסח ארצות-הברית, נראית לנו ככלתי-קובעת אלא, אולי, לצרכים אקדמאיים בלבד.

„אנו סבורים, בדעבר, כי גם אז היו קיימות תופעות שהיה בהן מן המשותף עם הפשע המאורגן.

דבריה אלה של הוועדה, במיסגרת הדו"ח הגלוי, הם בבחינת סטירת-לחי לשופט העליון שמגר. אולם בחלק החסי של הדו"ח, הדברים חריפים עוד יותר. שם טוענים חברי הוועדה כי שמגר טיית את המצב, פתח פתח לצמרת המיטרה ליפול למצב של תרדמה מוחלט. בכל הנוגע לפשע המאורגן. במילים בוטות קובעת הוועדה כי שמגר, בדו"ח שלו, הביא לידי כך שהמיטרה היתה יכולה להרשות לעצמה למחוק מהמילון המיבצעי שלה לחלוטין את המילים: „פשע מאורגן", לאפשר לו לפרוץ, להכות שורשים ולהפוך מוסד של ממש בחברה הישראלית.

תריסר

הלווייתנים

ה דו"ח הסודי מציין כי היו קיימים 12 ראשי — או לווייתני — פשע מאורגן בישראל, וכיום קיימים רק 11. אחד מהם בגלל סיבות רפואיות ונפשויות, „יצא

* ספ"כ — טגל פיקודי כללי — המטכ"ל של ה" מיטרה.



יו"ר-ועדה שימרון
החסי רב על הגלוי

1976*, היה ברור כי הפשע המאורגן בישראל הוא עובדה קיימת, וכי יכולת המיטרה להתמודד עמו קרובה לאפס. כן טוענת הוועדה, בחלק החסי של הדו"ח שלה, כי בגלל חוסר כישורים וחוסר יכולת, הביא רוזווליו את המיטרה כמעט לפשיטת-רגל, בכל הנוגע לרמה המיבצית שלה ולבניית-המבנים כלפי משימות העתיד. בעוד שעולם הפשע בישראל השתכלל בצעדי ענק, כשהוא מתחיל להשתוות בשיטותיו למוקדי הפשע המאורגן ברחבי העולם, קפאה מיטרת ישראל על שמריה ואף חלה נסיגה ביעילותה ובשיעור הצלחותיה. לגבי המודיעין המיטרחי קובע החלק החסי של הדו"ח, כי בתקופת רוזווליו לא בילבד שהוא לא היה קיים, אלא שלא הוקדשה לו חשיבות כלל. בין השאר קובעים חברי ועדת שימרון, כי בין הסיבות למצב זה היו היחסים האישיים המעוררים בצמרת המיטרה, אשר גרמו במידה רבה בשל אישיותו של רוזווליו.

במה שנוגע למפכ"ל הנוכחי, חיים תבורי, הוועדה מתייחסת אליו בסלחנות. היא מכירה בעובדה שמהבחינה האירגונית והמיבצית קיבל תבורי „שיברי חיל", וכי אי-אפשר היה לשקם את המיטרה בתוך תקופה בת 14 חודש, מאז נכנס לתפקידו כמפכ"ל. כן מודעת הוועדה לעובדה שעצם הקמת הוועדה, „שיתק" במידה רבה את

* בין קופל לרוזווליו כיהן כמפכ"ל אהרון סלע, אשר נפטר כעבור 6 חודשי מפכ"לות ואין הדו"ח מתייחס אליו.

א ני אתן לתבורי את כל הגיבוי, הודיע שר הפנים, יוסף בורג, בישיבת הממשלה שנערכה ביום הראשון האחרון, כאשר הגיח לפני השרים את „הדו"ח הוורוד", כפי שמכונה, בגלל צבע הנייר שעליו הוא מודפס, דו"ח ועדת שימרון לבירור נושא הפשיעה בישראל.

אולם, כבר למחרת נאלץ בורג לסגת מן ההגנה המלאה שהבטיח למפכ"ל המיטרה, רב-ניצב חיים תבורי. למקורביו במישרד-הפנים אמר: „לא תהיה ברירה, נצטרך לתת את הראש של תבורי. הסערה שה" עיתונאים הקימו יותר מדי גדולה.

ואכן, הדין-וחשבון של הוועדה, בראשותו של עורך-הדין ארווין שימרון, אומנם אינו מציין בחלקו הגלוי שמות של האשמים במצב שאליו הידרדרה המיטרה, בכל הנוגע לפשע המאורגן ולפעולותיה בכלל, אולם בחלק החסי שלו מטיח הדו"ח ביקורת חריפה ביותר בארבעה אישים: היועץ-המישפטי הקודם לממשלה, מי שמכהן כיום כשופט בית-המישפטי-העליון, מאיר שמגר; שני מפכ"לי המיטרה לשעבר, פינחס קופל ושאל רוזווליו, ובמידה מעטה יותר המפכ"ל הנוכחי, חיים תבורי.

ההתבטאויות כלפי המיטרה, כפי שהן מופיעות בדו"ח, חריפות ביותר: „חרף כל הקשיים האובייקטיביים שהמיטרה נתקלת בהם, אין הוועדה משוכנעת שהפיקוד ניצל ניצל אפטימלי אותם המשאבים שהועמדו לרשותו. זאת ועוד. המיטרה לא נקמה יוזמה מספקת בחיזוי התהוות מצב העבריינות, בגיבוש תורת לחימה בה ובתכנון. הוועדה סבורה כי המיטרה לקתה, יתר על המידה, כתפיסה כי מירב הכעיות ניתנות לפתרון על-ידי תוספת תקציב ואמצעים כמותיים בלבד. כפיכמומו של דבר, נראה לוועדה כי המיטרה פגרה במחשבה ובתגובה אחרי המאורעות, במידה כלתי מחויבות על-ידי המצי" אות.

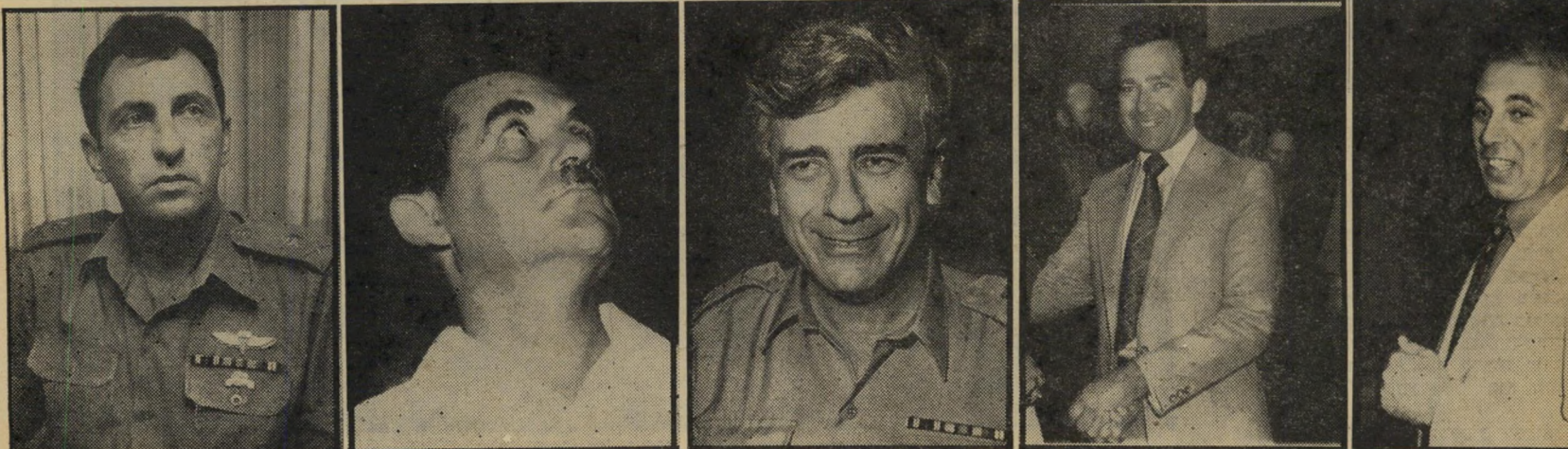
במחי מישפטים ספורים סתמה ועדת שימרון את הגולל על התירוץ הניצחי של המיטרה לגבי כישלונותיה ואי-יכולתה לתפקד, מהסיבות של חוסר בתקציב ובכוח-אדם, אם כי יש לציין כי גם נגד אלה התריעה הוועדה.

אולם בחלק החסי שלה היתה ועדת שימרון קונקרטית יותר. היא האשימה במפורש את המפכ"ל השלישי של המיטרה, פינחס קופל, אשר כיהן בתפקידו במשך תשע שנים, עד שנת 1972, בכך שלא הבין את המיסגרת הגדולה שבראשה עמד, ואת תפקידיה. ברומזה לתקופה שקדמה לקופל, תקופתם של יחזקאל סהר ויוסף נתניהו, טוענת הוועדה כי קופל המשיך להתייחס אל המיטרה כאל „חצר", מועדון חברתי או מיליציה קטנה, בעוד שבתקופת כהונתו הלך הפשע בארץ ולבש את המאפיינים של פשע מאורגן נוסח ישראל.

פשיטת-

הרגל

א ת עיקר הביקורת, לגבי המפכ"לים, מפנה הוועדה לה לעבר שאל רוזווליו, מי שמכהן כיום כשגריר ישראל במכסיקו. הוועדה קובעת, כי על-פי הנתונים שהיו בידי המיטרה, בתקופת רוזווליו בשנים 1972 עד



מועמדים טיומקין, איכנז, שרש, פאגדין ושפיר
מי לא — ומי גם כן לא